

ΑΡΤΕΜΙΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΔΙΣ

Μία ἐξ ἐκείνων αἰτίνες ἐτάραττον τὴν οἰκογενειακὴν ἁρμονίαν τοῦ Μιλάνου μετὰ τῆς Ναταλίας, καὶ αἰτίνες ἐγένοντο ἀφορμὴ ὅλων τῶν συμβαινόντων σήμερον ἐν Σερβίᾳ, εἶνε καὶ ἡ Ἀρτεμισία Χρίστιτις, ἥτις δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα. Αὕτη εἶνε Ἑλληνίς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, θυγάτηρ τοῦ ἀρχιερέως τοῦ Σουλτάνου Ἰωαννίδου, καὶ σύζυγος τοῦ γραμματέως τοῦ Μιλάνου Χρίστιτις. Καίτοι τοσοῦτον ἐσκυδάλισσε τὸν ἐρωτομανῆ πρόην βασιλέα τῆς Σερβίας ἡ Ἀρτεμισία δὲν εἶνε ὡραία, ἀλλὰ φαίνεται ἔχει ἄλλα πλεονεκτήματα καὶ πρὸ πάντων τὸ τῆς εὐφυίας, δι' ὃ ἠναγκάσθη ὁ παραιτηθεὶς ἡγεμὼν νὰ εἴπῃ, ὅτι τὰ πάντα θὰ διωρθῶντο, ἐὰν ἠδύνατο νὰ τὴν ἔχῃ πρωθυπουργόν του. Ὁ σύζυγός της, οὐ μόνον ἐγίνωσκε τὰς μετὰ τοῦ βασιλέως ἐπιληψίμας ταύτας σχέσεις, ἀλλὰ καὶ τὰς περιέβαλε, διότι, πολλάκις ἐθεάθη σκανδαλωδῶς, ὀδηγῶν τὴν Ἀρτεμισίαν μέχρι τῶν ἀνακτόρων. Ἐπόμενον ἦτο ἡ τοιαύτη ἀφοσίωσις τοῦ Χρίστιτις νὰ ἀμειψθῇ καὶ ἐνεκα τοῦτου ἀποκλειστικῶς, τὸν βλέπομεν ὑφυπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν. Καὶ τὸ ὄνομα καὶ αἱ σχέσεις τῆς Ἀρτεμισίας μετὰ τοῦ Μιλάνου ἐγένοντο πασίγνωστα. Κατὰ τινα δὲ ἀνταποκριτὴν ρωσικῆς ἐφημερίδος ἐν τῇ θεάτρῳ ἐκ τοῦ ὑπερέφου ἠκούσθη οὐχὶ ἁπλῶς τὸ ὄνομα τῆς Ἀρτεμισίας, ὅτι παρίστατο δρᾶμα, θέμα ἔχον τοὺς ἐρωτας τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ'. Ἐπίσης κατὰ τὸν αὐτὸν ἀνταποκριτὴν συχνάκις ἀκούει τις ἐν ταῖς αἰθούσαις τὸ λογοπαίγιον :

- Quelle est la femme la plus vieille à Belgrade ?
- Artemisie, parce qu'elle a deux mille ans (deux Millans).

Τοιαύτη εἶνε ἡ εἰκονογραφουμένη Ἑλληνίς, ἥτις κατέκτησε τὴν καρδίαν τοῦ παραιτηθέντος ἡγεμόνος, παραιτηθέντος μόνον τοῦ Σερβικοῦ στέμματος, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῶν ἥκιστα πλατωνικῶν ἐρώτων του.

Ο ΚΟΖΑΚΟΣ ΑΣΣΙΝΩΦ

Παραθέτομεν ἀνωτέρω τὴν εἰκόνα τοῦ κοζάκου Ἀσσίνωφ, οὗ τὸ ὄνομα κατέστη γνωστότατον ἐνεκα τῶν τελευταίων ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ Θαλάσῃ συμβάντων. Ὁ Ἀσσίνωφ κατάγεται ἐκ τινος πολέμου τῆς Ρωσσίας καὶ ἐξ ἀσημοτάτης οἰκογενείας. Τὰ πρῶτα τῆς νεότητός του ἔτη διήγαγεν ὡς τυχοδιώκτης, περιπλανώμενος ἀνά τὴν Ρωσίαν καὶ αὐτοκαλούμενος «ἀρχηγὸς τῶν ἐλευθέρων κοζάκων», κοζάκων τοιούτων μὴ ὑπαρχόντων. Κατόπιν, ὡς λέγει, μετέβη εἰς Ἀδυσσινίαν, διέμεινεν ἐκεῖ ἐπὶ τινα καιρὸν καὶ ἐπανῆλθεν εἰς Ρωσίαν, ὅπου ἤρξατο ἐκθέτων τὰ σχέδιά του περὶ ἰδρύσεως ἐν Ἀδυσσινίᾳ Ρωσικῆς ἀποικίας, περὶ ἀναμορφώσεως τοῦ Ἀδυσσινιακοῦ κλήρου καὶ ἐν γένει περὶ ἐκρωσισμοῦ τῆς χώρας ταύτης. Οἱ λόγοι του εὖρον ἤχῳ παρὰ τοῖς πανσλαύστοις καὶ τὰ σχέδιά του ἤρξαντο πραγματοποιεῖσθαι. Τὸ πανσλαύστικόν κομιτάτον παρέσχεν αὐτῷ πλείστας βοηθείας, ἡ Ἱ. Σύνοδος τὸν ἀρχιμανδρίτην Παΐσιον, πολλοὶ δὲ προσεφέρθησαν, ὅπως ἀκολουθήσωσιν αὐτὸν καὶ συντελέσωσιν ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ πατριωτικοῦ τούτου ἔργου. Ἡ κυδέρνησις ἔμεινεν ἀμέτοχος τῶν συμβαινόντων. Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Δεκεμβρίου ἀνεχώρησε μετὰ τῶν ὁπαδῶν του ὁ Ἀσσίνωφ ἐκ τῆς Ρωσσίας, ἀφίκετο δὲ εἰς τὴν ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ Γαλλικὴν κτῆσιν Ὀμπόκ καὶ ὕψωσεν εἰς τι χωρίον αὐτῆς, Σαγάλλο καλούμενον, τὴν Ρωσικὴν σημαίαν. Ἡ πράξις του αὕτη συνεπήγαγε τὴν διαμαρτυρίαν τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως, αἰτησάσης τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ὁπαδῶν του ἐκ χώρας ὑποτελοῦς τῇ Γαλλίᾳ. Ὁ κοζάκος ἠνῆθη, διό καὶ ὁ ναύαρχος Ὀλρὺ ἀνωτέρα διαταγὴν ἐδομῆρδιζε τὸ Σαγάλλο, ἐφόνευσε τινὰς τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ἀσσίνωφ, τοὺς δὲ λοιποὺς τούτων συνέλαθεν αἰχμαλώτους καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς τῷ διοικητῇ Ρωσικοῦ πλοίου ἐπιτήρδες ἀποσταλέντος. Τὸ γεγονός τοῦτο παρήγαγεν ἐν τε τῇ Γαλλίᾳ καὶ Ρωσίᾳ μεγάλην ἐντύπωσιν καὶ συνεπήγαγε τὴν κατάργησιν τοῦ «Πατριωτικοῦ Συνδέσμου» χωρὶς οὐδόλως νὰ διαταράξῃ τὰς φιλικὰς Γαλλορωσικὰς σχέσεις. Ὁ Ρωσικὸς τύπος, πλὴν δύο πανσλαύστικων ὀργάνων, περιφρονητικῶς ἐκφράζεται περὶ τοῦ «τυχοδιώκτου Ἀσσίνωφ», τοῦ ἤδη εὐρισκομένου ἐν Ρωσίᾳ, καὶ ἐλπίζει, ὅτι ὁ Τσάρος θὰ θέσῃ φραγμὸν εἰς τὰς τυχοδιωκτικὰς τάσεις του, αἰτίνες δύνανται νὰ γείνωσι τῇ Ρωσίᾳ πρόξενον δυστυχῶν. Κατὰ τὰς τελευταίας δὲ εἰδήσεις ἐκ Ρωσσίας τῷ ὄντι ὁ Τσάρος διέταξε ἀνακρίσεις καὶ ὁ Ἀσσίνωφ διατελεῖ ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν. Τοιοῦτος ὁ ρώσος σῦτος τυχοδιώκτης, ὅστις ἐν ἀρχῇ ἐνομιόσθη πρόσωπον ἄξιον πολλῆς σοβαρότητος, συνετάραξεν οὐχὶ ὀλίγον τοὺς πολιτικοὺς κύκλους ἐν Γαλλίᾳ καὶ τέλος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν προτέραν ἀσημεσίαν του.

